

-ānaam pate (indra) 30,5; 285,10 (vgl. rādhas-pati und su-rādha).

rādhas, n. [von rādh 5], 1) das *Geben, Schenken*; 2) *Gabe, Geschenk, geschenktes* oder *zu schenkendes Gut*, oft mit citrá verbunden (andere Adj. wie bei rayí); insbesondere 3) mit dem Gen. des Gebers oder 4) einem Adjektiv, welches ausdrückt worin die Gabe besteht; 5) *Opfergabe* (vgl. zend. rādañs); 6) *Huld, Bereitwilligkeit zu geben*; in 51,7 táva rādhas somapīthāya harṣate scheint es *huldvoller* (gern gebender) *Sinn* zu bedeuten. — Vgl. a-rādhās u. s. w.

-as 2) bei Verben des Gebens, Bringens, Herbeischaffens, Eröffnens, Zurüstens u. s. w. (dā) 213,3; 229,11; 411,7; 433,5; (rā) 595,4; 773,27; (dhā) 407,13; 488,25; 593,5; (bhr) 393,1; 597,5; (vah) 41,1; (nī) 121,5; (cud) 9,5; 48,2; 543,3; 593,4; (yam) 317,9; (nī toçaya) 1023,8; (turanyan) 887,11; (ā rñjase) 367,6; (āpa vrdhi) 543,2; (krñuta praçastām) 689,10; (sām arthayasva) 204,13; (pīnvasi) 521,8; bei Verben des Kommens (i) 328,18; 644,29; des Angehens, Bitens um (īmahe) 225,11; 417,2; 699,6. — 3) savitúr 159,5; atīthigvāsya 488,22; māhimaghasya 122,8; rājñas 624,19; maghónaam 612,2; 712,7; 713,3; āstheyasām 986,5; yāsya 644,21; te 538,8; 833,2; 1024,1; 1025,1; yād āsti te 1023,5; táva víçvam 922,5. — 4) gávyam āçvīam 406,17; 608,3. — 5) 100,17; 200,4; 203,14; 488,14; 809,6; 833,2; jānānaam 532,2; niravāsya 122,11. — 6) 855,3 (upamām); 51,7 (s. o.); von kr (erweisen) abhängig 10,7; 673,1.

-asā 2) 48,14; 54,7; 135,4; 264,20; 351,10; 397,9; 621,14; 690,4,5; 706,6; 849,1. — 4) prajāvatā 94,15. —

5) 445,7; 621,23. — 6) 451,5 yé ~ anyān abhí santi jānān. — in 644,13 hat die Parallelstelle SV. 1,4,2, 5,6 die richtige Lesart rādhāñsi.

-ase 1) (oft mit mahé) 17,7; 81,8; 139,6; 275,6; 285,12; 316,2; 320,1; 325,3; 389,4; 479,5; 595,5; 621,6; 622,29; 644,10. 12; 665,24; 673,12; 677,7; 679,9; 702,16; 720,3; 809,42; 843,13; 1018,3. — 3) indrasya 772,4.

-asas [Ab.] 2) mā nír arāma 641,16. — 5) brāhmañāt 15,5.

-asas [G.] 2) vibhaktāram 22,7; rātis 392,1; pāti 440,4; rādhaspate 670,14; pátim 485,5; netri 592,7; prayantā 758,5; maghāvā 793,3; maghāvānam 544,5; vibhūtim 1019,6; von Verben abhängig: vidyāma 644,8; içānam 496,2; kṣāyantam 966,5. — 3) táva 81,6 (bhakṣīyā); te 634,4 (nā vartā asti); 666,11 (nahí āntam vindāmi); yāsya 316,7 (nā vartā āsti). — 5) dáça kóçayis 488,22; mādayādhyē 501,13.

-asas-rādhasas 2) vidma 468,3.

-asi 2) ā nas bhajasva 328,21.

-āñsi 2) (dā) 22,8; 532,10; (dhā) 628,13; (rā) 433,6; (ví dayadhvam) 553,2; codaya 489,9; (ā bhara)

531,11; (ā yantu) 553,8. — 3) te 84,20; yāduānaam 626,46. — 4) āçviāni gávyā 485,12; āçviā gavyā 433,7.

rādhas-pati, m., *Herr* [pāti] *der Gaben* [rādhas].

-e indra 670,14.

rādho-déya, n., das *Geben von Geschenken* [rādhas].

-āya 347,3; 624,4.

rāndrya siehe rāndya.

rāmá, m., 1) m. oder n., *Nacht* (wol von ram ruhen, während der Begriff des Dunkels, der Schwärze erst sekundär zu sein scheint); 2) m., *Eigennamen eines Mannes*.

-ām 1) 829,3 agnis rúçadbhis várnēs abhí ~ asthāt). — -é 2) 919,14.

(rāma), m., *Lust* [von ram], in su-rāma.

rāmi, f., *Nacht* [von ram ruhen].

-is [A. p.] uṣās ná ~ aruñēs āpa ūrñute 225,12.

(rāmyā), rāmiā, f., dass.

-ās [A. p.] ~ ānu 193,8. — -āsu 506,1.

-ānām dhénās 268,3; támas 525,2.

(rāya), a., *gebend* [von 1. rā], in ā-rāya.

rāyās-kāma, a., *nach Reichthum* [rāyās Gen. von rē] *begierig*.

-as gótamas 78,2; (ahám) 548,3; vásiṣṭhas 558,6.

(rāvan), a., *gebend, spendend* [von rā], enthalten in ā-rāvan.

rāci, m. [siehe raçanā], ursprünglich wol Bündel, daher 1) *grosse Menge, Haufe* mit Gen.; 2) *Sterngruppe*.

-is 1) vásos 496,3.

-im 1) vásvas 316,8; gónām 799,9.

-āyas 2) 705,8 tris sa-

stis tvā marútas vā vrdhānās, usrās iva ~ yajñīyāsas.

rāstrá, n., *Reich, Herrschaft* [von 2. rāj]; vgl. abhí-rāstra.

-ām 338,1; 600,2; 935,3; 950,4; 999,1. 2. 5.

-āya 1000,1 asmān abhí ~ vartaya.

-āsya ādhipatyam 950,5.

-ānām rājā 550,11. [Die

in ústrānām (so unter ústra zu lesen), indem im RV. auch tr die Nati aufhebt; vgl. Benfey in Gött. gel. Anz. 1873, S. 17, 440].

Bewahrung des n wie

rāstrī, m., *Herrscher* [von 2. rāj].

-ī [N. s.] vāyús ná ~ (agnis) āti eti aktūn 445,5.

rāstrī, f., *Herrscherin* [von 2. rāj]; 2) *Beherrscherin* m. Gen.

-ī ahám (vāc) ~ samgāmanī vásūnām 951,3. — 2) devānām 709,10 (vāc).

rāsabha, m., der *Esel, Eselhengst* [wol von dem in rāsa zu Grunde liegenden ras = arṣ, rṣ, wie rṣabhā von rṣ, vṣabhā von vṣ]; insbesondere 2) als Zugthier der Açvinen.